

Орел Є.Р.

студент юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Савіщенко В.М.

д.ю.н., доцент, професор
кафедри загальноправових
дисциплін

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПСИХОЛОГІЧНА ТА ЕСТЕТИЧНА КУЛЬТУРА ПРАВООХОРОНЦЯ

Особливістю ХХІ століття є тенденція до формування полікультурного простору в умовах глобалізаційно-інформаційних змін суспільства. Впродовж останнього десятиріччя ХХ і початок ХХІ століть поставило перед гуманітарною наукою Нові завдання, вирішення яких має підготувати людину до активного життя і Функціонування в принципово оновлених соціально-культурних умовах.

Наш час висуває підвищені вимоги до особистості юриста, який змушений динамізувати стиль життя, міняти форми поведінки, переглядати життєві орієнтації і цінності природно-правових вимог суспільства. Подальше суспільний прогрес не розривно пов'язаний з рівнем духовності кожного юриста. Підготовка фахівців вищої якості на нинішньому якісно новому етапі розбудови незалежної держави, реформування сфер життєдіяльності соціуму, вимагає більш глибокого пізнання духовної основи життя – Всесвіту, його не розгаданих таємниць, щоб правильно вибрати шлях – природний шлях, який допоможе отримувати справедливе майбутнє.

Оскільки зі зміною історичних, соціально-економічних і життєвих передумов трансформується духовна сутність людини, то проблема формування і розвитку естетичної культури особистості в цілому і естетичної культури юриста зокрема є важливим предметом дослідження, відноситься до тих гуманітарних проблем, які прийнято називати «вічними».

Отже, доводиться констатувати, що, незважаючи на відчутний прогрес країни до нового етапу, своєрідного духовно-морального відновлення, який все активніше заявляє про себе в суспільному житті в процесі демократично-правових перетворень, перед правовою наукою стоїть важливе завдання – детальне пізнання проблем формування нового гуманістичної спрямованості свідомості юриста, особливостей прояву та специфіки формування естетичної культури юриста як природного правового компаса, на шляху до високої професійної майстерності і гарантії захисту його вільної волі, прав, свобод, законних інтересів громадян в соціально-юридичному просторі.

Теоретичні погляди А. Баумгартена формувалися в той час, коли естетичне знання як складова частина філософії вже мало довгу і непросту історію.

Це і епоха середньовіччя, в умовах якої написані твори Августина «Сповідь», «Про порядок», і епоха Відродження, яка дала світові естетичну спадщину Леонардо да Вінчі, і класицизм, основні методологічні принципи якого послідовно відображені в поетичному мистецтві.

Отже, введення Баумгартеном терміна «естетика», а згодом і фіксація ідентичною області наукових знань, спиралися на значний історико-теоретичний досвід і закріплювалися з науки – естетикою, предметом якої є закономірності чуттєвого пізнання буття і художньої творчості.

Естетична культура - це вид культури, який представляє собою сукупність естетичних цінностей, що існують у суспільстві, способів і засобів їх створення і освоєння. Зрозуміло, що естетична культура, як і естетика в цілому, має різні види, відповідно до класифікації за певними ознаками [1].

З огляду на вищесказане, потрібно відзначити, що зміст понять «естетична культура», «естетична культура суспільства», «естетична культура особистості», «естетична культура юриста» не є ідентичним, а співвідноситься через методологічну призму аналізу як ціле і складові.

Цю тезу підтверджують методологічні підходи щодо висловлювань У. Суна і А. Романової.

У. Сун стверджує, що естетична культура особистості є мірою освоєння естетичних цінностей в конкретних історичних умовах і ступеня її діяльності, спрямованої на створення таких цінностей в різних сферах суспільного життя [2, с. 187].

Розмова проходить тільки про своєрідному додавання ключових факторів, зумовлених соціокультурними факторами, чільною ідеологією, єдиним ступенем культури також навчанням особистості, відмітними рисами висококласної сфери також особливістю висококласної роботи .

Згідно з нашим судженням, естетична рівень культури адвоката вважається ступенем вивчення естетичної культури спільноти, естетичної цивілізацією персони також уособленням їх у висококласної роботи; вважається складовою єдиних, багатоцільових людських взаємин також з цієї причини вважається критерієм універсальності також гармонійності особи адвоката

Неможливо ніяк висловлення своєї згоди з теоретично-справжнім методологічним способом – трактуванням визначення «естетичний рівень культури юриста» С.Сливка, що встановлює її за допомогою область емоційного повноваження, законний естетики, в такому випадку є «атмосфера права»

Хтось вважає, то що естетичний рівень культури адвоката - це рівень емоційного впливу розмови мистецтва також в розвиток висококласного правосвідомості адвоката зі мішенню осягнення законних явищ [3, с. 63].

Слід наголосити, щодо існуючих розбіжностей в думках так само як згідно визначень, пропорцій художніх цивілізацій у погодженні спільноти, особистості, адвоката, відсутня скоординованих академічних концепцій згідно текстурі естетичної культури адвоката.

У ході естетичної роботи створюється креативний спосіб мислення, виконується ціннісне також об'єктивно-злагожене підхід до навколишнього

суспільству.

Склад естетичної культури адвоката – це комплекс взаємозалежних також взаємовпливових елементів компонентів естетичної культури адвоката.

Тільки комплексне велике дослідження академічних тверджень С.Сливка дає можливість акцентувати також кілька інших Ніяк не побічних компонентів естетичної культури адвоката, але безпосередньо: законне відчуття.

Дані елементи вважаються основними з метою естетичної культури адвоката, так як вони з'явилися з потреб особи так само як ресурси усвідомлення себе у суспільстві, власних взаємозв'язків з навколишнім сферою, але з метою адвоката вважаються умовами розвитку законного емоції, обґрунтованого висококласного дії, однозвучного законам природного повноваження, згоди його краси у повсякденному праці.

Він є гідною кандидатурою, нарівні зі вищезгаданими традиційними принципами, акцентувати ще також подібні: принцип художньо-законного мислення; естетичний ступінь законний даних (обізнаності); єдність естетичного свідомості, емоції також естетичної роботи; інформаційного спілкування; естетичної згоди серед вчинками, емоціями також свідомістю; потреби художніх основ під логічному мисленні [4, с. 117-119].

Певні експерти вважають, то що з місця зору необхідності врахування всіх зв'язків позитивного також природного повноваження, в якому місці закони кінцевого зобов'язані гарантувати також утримувати рівновагу, злагодженість серед відчуттям посадової обов'язки також душевного погляду, є причини відзначити ще подібні функції естетичної культури адвоката: формування емоції естетичної насолоди з висококласної роботи, естетики слідчих операцій, художньо-законного присмаку адвоката; вироблення вірних художніх думок, бали явищ; інформування, реалізація відповідного впливу в погляди на життя, високоморальні визначення також дії адвоката; виховання можливості бачити,

розуміти красу в природі, соціального життя, правотворчої роботи; сприяння естетико-законному формуванню адвоката; вираз існування повноваження, законний думки [5, с. 121].

Значимість естетичної культури адвоката полягає у «вкоріненості» у спеціальності, індивідуально індивідуальному взаємовідносини найбільш адвоката до посадової роботи зі особливим естетичним наповненням, належним «атмосфері права».

Головними параметрами естетичності висококласної роботи адвоката вважаються: професіоналізм; оволодіння спеціальністю також моральне задоволення з її; авторитет адвокатської спеціальності [5, с. 179].

Отже, ми можемо зробити висновок, що у період приходу реформаторських змін в житті суспільства компетентність автокефальних юрисконсультів, рівень культури адвокатської роботи в повному, введення в державну практику новітніх високоякісних елементів, стереотипів здійснити справедливості особи - необхідні умови нашого часу, ніяк не мають всі шанси повноцінно діяти у відсутності обліку «атмосфери права», під істотною рівня знаходяться в залежності від ступеня формування естетико-законних цінностей, такою є естетична культура адвоката.

1. Сливка С. С. Юридична деонтологія: підручник Київ. Атіка, 2003. 320 с.

2. Лозовий В. О. Естетика Київ. ЮрінкомІнтер, 2003. 208 с.

3. Романова А. С. Естетико-правова природа юриста: монографія Львів: ПАІС, 2009. 196с.

4. Шумейко О. А. Естетичне виховання та естетична культура в системі духовного розвитку студентів.

5. Сливка С. С. Юридична деонтологія: навч.-метод. посіб. / С. С. Сливка. – Львів: Світ, 2003.